Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Andersen, H. C.
Titel:	Udrag fra Kun en Spillemand
Citation:	Andersen, H. C.: ”Kun en Spillemand”, i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 193. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560041088/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)
Anvendt udgave:	Kun en Spillemand

an. Det var ogsaa En at drømme om, meente hun, og tænkte ordentlig med et Slags Bitterhed paa sin Barndoms Ven.

Et Par Dage efter fortalte Frøken *Emma*, at flere Damer af Stand vilde tage Ridetimer hos *Ladislaus*.

»Jeg er med!« sagde *Naomi*, og da Husets ældste Datter var paa Partiet, kunde det ikke godt nægtes *Naomi*. Kammerjunkeren syntes dog, at de Landløbere havde for stor Lykke.

Aaret 1820 havde for Danmark en stor Deel Begivenheder. Statsgjælden fik en Læk*; *Dr. Dampe* med nogle urolige Hoveder vilde give Statsskibet en Læk; Meningsstridigheder udviklede sig i Religionssamfundet, og hvert af disse Partier fandt en Læk hos sin Modpart; under saa mange og saa store Læk tør vi ikke tale om den, som *Ladislaus* gjorde paa mangt et qvindeligt Hjerte; et saadant er for Statsmaskinen hvad Vandboblen er for Møllehjulet. Imidlertid var *Ladislaus* sig sin indgribende Magt bevidst, dog yttrede han ikke mindste Tegn paa denne Bevidsthed. I Underviisningstimerne var han den mest chevalereske, men tillige den mest tause Lærer; hans Ord indskrænkede sig alene til de nødvendige, der maatte siges for at kunne belære; kun en enkelt Gang saae man et Smiil spille om den smukke Mund, som de mørke Moustacher beskyggede, og da lynede det mørke Øie. *Emma* fandt, at der i dette Udtryk laae noget Ondt, *Naomi* derimod, at det betegnede en undertrykt Smerte; hvorledes det nu var eller ikke var, han blev dem, ved denne Maade at være paa, langt interessantere, end han vilde blevet ved at besidde en *Mirabeaus* Veltalenhed.

Ingen af de qvindelige Elever kunde sammenlignes med *Naomi* i Raskhed og i afgjort Talent til at være en fortrinlig Rytter, men Ingen af de Andre havde heller før, saaledes som hun, frit og uden Sadel, jaget over Mark og gjennem Skov.

Middelalderens Gamle ridsede heroppe i Norden Elskovsruner i et Æble, og den, i hvis Skjød Æblet faldt, grebes af en hæftig Kjærlighed; men der kan ridses Runer i meer end i et Æble: paa Panden, i Smilet om Munden og om Øiet kan Runerne staae, siger Digteren**. Et Haandtryk, et Blik kan være Æblet, hvoraf den, som alt er grebet, kan suge Giften.

* *Venturinis* Chronik 1820.
** Tragedien »*Svend Dyrings* Hus«.